

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 436

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Duminică, 3 septembrie 2000

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
100.	1	104.	7-10
102.	2-7	105.	11-13
103.		106.	14-16

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 152/1999 privind produsele medicamentoase de uz uman

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și ale art. 1 lit. P pct. 3 din Legea nr. 125/2000 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului privind produsele medicamentoase de uz uman nr. 152/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 din 20 octombrie 1999, se modifică și va avea următorul cuprins:

1. **Alineatul (1) al articolului 104 va avea următorul cuprins:**

„Art. 104. — (1) Unitățile farmaceutice vor plăti, în vederea obținerii autorizației de funcționare, următoarele sume în contul Ministerului Sănătății:

a) unitățile de producție a produselor medicamentoase	6.000.000 lei
b) depozitele farmaceutice	4.000.000 lei
c) farmaciile	3.000.000 lei
d) drogheriile	2.000.000 lei.”

2. **Articolul 105 se abrogă.**

3. **Articolul 106 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 106. — Sumele încasate potrivit art. 104 constituie venituri ale Fondului special pentru sănătate publică și se utilizează în condițiile legii.”

4. **Alineatul (2) al articolului 108 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) Cheltuielile necesare pentru efectuarea inspecțiilor în vederea acordării autorizațiilor de funcționare sunt suportate de Ministerul Sănătății din Fondul special pentru sănătate publică.”

Art. II. — Prezenta ordonanță intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

Ministru de stat, ministru Sănătății,

Hajdu Gábor

Ministru Tratatelor

Decebal Traian Remes

p. Ministrul industriei și comerțului,

Sorin Petăncă

secretar de stat

București, 31 august 2000.
Nr. 100.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind statutul și regimul refugiaților în România

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României, precum și ale art. 1 lit. G pct. 2 din Legea nr. 125/2000 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — În condițiile prezentei ordonanțe, străinilor li se poate acorda una dintre următoarele forme de protecție:

- a) statutul de refugiat;
- b) protecție umanitară condiționată;
- c) protecție umanitară temporară.

Art. 2. — (1) Statutul de refugiat se poate acorda la cerere străinului care dovedește că, datorită unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe considerente de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara țării sale de origine și care nu poate primi sau, datorită acestei temeri, nu dorește protecția acestei țări.

(2) Prin termenul *țară de origine*, în cazul unei persoane care deține mai multe cetățenii, se înțelege fiecare țară al cărei cetățean este, iar în cazul unei persoane fără cetățenie, țara în care acesta își are domiciliul.

Art. 3. — (1) Statutul de refugiat se acordă, la cerere, și soției sau, după caz, și sotului, precum și copiilor minori cu excepția cazurilor în care persoanele respective se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 4.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică numai în cazul căsătoriilor încheiate de persoana căreia i s-a recunoscut statutul de refugiat în temeiul art. 2 alin. (1) înainte de intrarea pe teritoriul României.

Art. 4. — Nu se acordă statutul de refugiat străinului care:

a) a comis o infracțiune contra păcii și omenirii ori o infracțiune la care se referă convențiile internaționale la care România este parte;

b) a comis o infracțiune gravă de drept comun în afara României înainte de a fi admis pe teritoriul acesteia ca refugiat;

c) a comis fapte care sunt contrare scopurilor și principiilor enunțate în Carta Organizației Națiunilor Unite sau tratatelor și convențiilor internaționale privitoare la refugiați, la care România este parte.

Art. 5. — Protecția umanitară condiționată se poate acorda străinului care nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 2 alin. (1) și care dovedește că în țara sa de origine:

a) a săvârșit fapte pentru care riscă o condamnare la pedeapsa cu moartea, cu condiția ca legea țării sale să prevadă pedeapsa cu moartea pentru acele fapte și pedeapsa să îi fie aplicabilă;

b) riscă să fie supus la tortură sau tratamente inumane ori degradante;

c) din cauza apartenenței sale la o categorie defavorizată de persoane poate fi expus unor pericole de natură să îi aducă atingere vieții, integrității corporale ori libertății sale.

Art. 6. — (1) În perioade de conflicte armate, în care România nu este angajată, se poate acorda protecție umanitară temporară persoanelor care provin din zonele de conflict.

(2) Guvernul stabilește măsurile și perioada pentru care se acordă protecția prevăzută la alin. (1).

CAPITOLUL II

Procedura acordării statutului de refugiat

SECȚIUNEA 1

Procedura ordinară

Art. 7. — (1) Pentru acordarea statutului de refugiat în România străinul se adresează cu o cerere scrisă, personal, Oficiului Național pentru Refugiați din cadrul Ministerului de Interne sau organelor teritoriale ale Ministerului de Interne.

(2) Cererea de acordare a statutului de refugiat se depune de îndată ce:

a) solicitantul s-a prezentat într-un punct de control pentru trecerea frontierei de stat;

b) solicitantul a intrat pe teritoriul României;

c) au survenit evenimente în țara de origine a solicitantului, care îl determină să ceară protecție, pentru străinul cu drept de ședere în România.

Art. 8. — (1) În cazul străinului minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani, interesele acestuia sunt susținute de reprezentantul său legal, iar în lipsa acestuia i se numește un reprezentant legal în conformitate cu prevederile legii române.

(2) După împlinirea vârstei de 14 ani minorul poate depune cererea personal și i se poate numi un reprezentant legal în condițiile prevăzute de legea română.

(3) Până la numirea unui reprezentant legal Oficiul Național pentru Refugiați asigură minorului protecția necesară.

Art. 9. — (1) După primirea cererii de acordare a statutului de refugiat organul teritorial al Ministerului de Interne eliberează solicitantului o adeverință provizorie, care ține loc de document temporar de identitate în România și asigură transportul gratuit până la Oficiul Național pentru Refugiați.

(2) În cazul în care cererea a fost depusă la organele teritoriale ale Ministerului de Interne dintr-un punct de control pentru trecerea frontierei de stat, organele poliției de frontieră eliberează documentul prevăzut la alin. (1) numai după ce străinul primește permisiunea de a intra pe teritoriul României și asigură transportul gratuit până la Oficiul Național pentru Refugiați.

(3) În cazul în care cererea a fost depusă la Oficiul Național pentru Refugiați, acesta eliberează solicitantului un document temporar de identitate.

(4) Dacă solicitantul nu dispune de mijloace materiale, Oficiul Național pentru Refugiați îi poate stabili un loc de reședință și îi asigură asistența materială necesară pentru întreținere pe întreaga durată a procedurii de acordare a statutului de refugiat.

(5) Pentru motive justificate de interes public, siguranța națională, ordinea publică, protecția sănătății și moralității publice, protecția drepturilor și libertăților altor persoane — chiar dacă străinul are mijloace materiale necesare pentru întreținere — Oficiul Național pentru Refugiați, pe toată durata procedurii de acordare a statutului de refugiat, îi poate stabili un loc de reședință și poate dispune transportarea lui cu însoțitor în acel loc, la solicitarea autorităților competente.

Art. 10. — (1) În cazul în care străinul a tranzitat anterior o țară terță sigură și i s-a oferit deja protecția în acea țară sau a avut ocazia, la frontieră ori pe teritoriul acesteia, să contacteze autoritățile pentru a obține protecție, Oficiul Național pentru Refugiați poate decide retrimiteră străinului în țara respectivă, fără analizarea pe fond a cererii sale.

(2) Oficiul Național pentru Refugiați poate analiza cererea depusă de străin chiar dacă acesta se afla în situația prevăzută la alin. (1), cu acordul expres al solicitantului.

Art. 11. — Sunt considerate țări terțe sigure statele membre ale Uniunii Europene, precum și alte state stabilite prin ordin al ministrului de interne, la propunerea Oficiului Național pentru Refugiați, cu respectarea următoarelor condiții:

a) pe teritoriile lor viața sa liberă a solicitantului nu este și nu va fi amenințată, în sensul art. 33 din Convenția privind statutul refugiaților, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951, la care România a aderat prin Legea nr. 46/1991;

b) pe teritoriile lor străinul nu riscă să fie supus torturii sau tratamentelor inumane ori degradante;

c) în țările respective străinului i se asigură protecție efectivă împotriva returnării în țara de origine, în sensul prevederilor Convenției privind statutul refugiaților, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951, precum și în baza informărilor efectuate de Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați cu privire la practica aplicării principiului nereturnării.

Art. 12. — (1) Intervievarea, analizarea motivelor invocate și decizia asupra cererilor sunt de competența Oficiului Național pentru Refugiați.

(2) Aceste activități sunt realizate de funcționarii Oficiului Național pentru Refugiați anume desemnați.

(3) Numirea funcționarilor se face prin ordin al ministrului de interne.

(4) În procesul decizional funcționarii prevăzuți la alin. (2) au dreptul de a consulta experți.

(5) Ministerul Afacerilor Externe furnizează periodic materiale de sinteză referitoare la situația din țările de origine ale solicitanților statutului de refugiat, precum și răspunsuri la solicitările punctuale ale Oficiului Național pentru Refugiați, necesare în vederea soluționării cererilor de acordare a statutului de refugiat.

(6) Oficiul Național pentru Refugiați consultă Ministerul Afacerilor Externe în vederea stabilirii țărilor unde în general nu există risc serios de persecuție și țărilor terțe sigure.

Art. 13. — (1) Până la soluționarea cererii sale prin hotărâre definitivă și irevocabilă străinul care solicită acordarea statutului de refugiat are următoarele drepturi și obligații:

a) dreptul de ședere în România, până la expirarea unui termen de 15 zile de la rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii pronunțate asupra cererii de acordare a statutului de refugiat, cu excepția cererilor respinse ca evident nefondate în urma soluționării acestora în cadrul procedurilor accelerate;

b) dreptul de a fi asistat sau reprezentat de un avocat și de a i se asigura, în mod gratuit, un interpret, pe întreaga durată a procedurii de acordare a statutului de refugiat;

c) dreptul de a fi consiliat și asistat de un reprezentant al organizațiilor neguvernamentale, române sau străine, în orice fază a procedurii de acordare a statutului de refugiat;

d) dreptul de a fi informat, într-o limbă pe care o cunoaște, în momentul depunerii cererii, cu privire la drepturile și obligațiile pe care le are pe parcursul procedurii de acordare a statutului de refugiat;

e) dreptul la protecția datelor personale și a oricăror alte detalii în legătură cu cererea sa;

f) dreptul de a i se elibera un document temporar de identitate;

g) dreptul la asigurarea transportului în condițiile prevăzute la art. 9 alin. (1) și (2), la asistența necesară pentru întreținere, în condițiile prevăzute la art. 9 alin. (4), precum și la asistența medicală primară și spitalicească de urgență gratuită;

h) obligația de a prezenta organelor teritoriale ale Ministerului de Interne, în scris, cererea motivată cuprinzând datele indicate de organul la care o depune, precum și de a se supune fotografierii și amprentării;

i) obligația de a urmări stadiul procedurii și de a declara orice schimbare de reședință;

j) obligația de a preda documentul pentru trecerea frontierei, urmând să primească documentul prevăzut la art. 9 alin. (1);

k) obligația de a răspunde la solicitările organelor cu atribuții în domeniul acordării statutului de refugiat și de a furniza acestora informații complete și reale cu privire la persoana și la cererea sa;

l) obligația de a nu părăsi localitatea de reședință fără autorizarea Oficiului Național pentru Refugiați;

m) obligația de a se prezenta la examenele medicale ce îi sunt stabilite;

n) obligația de a respecta legile statului în mână, precum și măsurile dispuse de organele române competente în materie de refugiați.

(2) Solicitanții statutului de refugiat beneficiază de masă în limita sumei de 12.000 lei/persoană/zi și de cazare în limita sumei de 8.000 lei/persoană/zi, la cererea acestora, cu încadrarea

în creditele bugetare aprobate cu această destinație în bugetul Ministerului de Interne.

(3) În cursul execuției bugetului de stat, în funcție de posibilitățile financiare, la o creștere a ratei inflației de cel puțin 10% față de ultima lună când s-a efectuat o actualizare a cuantumurilor de mai sus, acestea se majorează cu rata inflației, prin hotărâre a Guvernului.

(4) Dacă străinul care solicită acordarea statutului de refugiat este cazat în centrele de primire și cazare ale Ministerului de Interne, suma prevăzută la alin. (2) referitoare la cazare nu se acordă.

(5) Sumele necesare transportului gratuit până la locul de reședință prevăzut la art. 9 alin. (1) și (2) se asigură din bugetul Ministerului de Interne.

(6) Fondurile bănești pentru asistența medicală primară și spitalicească de urgență gratuită prevăzută la alin. (1) lit. g) se asigură de la bugetul de stat și se alocă Ministerului de Interne.

Art. 14. — (1) În urma analizării cererii, în termen de 30 de zile de la primirea acesteia funcționarul prevăzut la art. 12 alin. (2) poate hotărâ:

a) acordarea statutului de refugiat;

b) acordarea protecției umanitare condiționate;

c) respingerea cererii de acordare a statutului de refugiat.

(2) Dacă soluționarea cererii necesită o documentare suplimentară, termenul prevăzut la alin. (1) se prelungește cu cel mult 30 de zile.

(3) Admiterea sau respingerea cererii de acordare a statutului de refugiat se face prin hotărâre, care se comunică de îndată, în scris, solicitantului, prin comunicare directă de către reprezentanții Oficiului Național pentru Refugiați sau prin trimitere poștală la ultima reședință declarată a acestuia.

(4) Hotărârea de acordare a protecției umanitare condiționate cuprinde și motivele neacordării statutului de refugiat.

(5) Hotărârea de respingere a cererii de acordare a statutului de refugiat cuprinde motivele corespunzătoare pentru fiecare formă de protecție prevăzută la art. 2, 3 sau 5, precum și dispoziția de a părăsi teritoriul României în termen de 15 zile de la comunicarea hotărârii definitive și irevocabile.

Art. 15. — (1) Împotriva hotărârii prevăzute la art. 14 alin. (3) se poate face plângere în termen de 10 zile de la data primirii dovezii de comunicare sau a documentului prin care se constată că solicitantul nu se mai află la ultima reședință declarată.

(2) În cazul minorului care nu a împlinit vârsta de 14 ani, plângerea se depune de către reprezentantul său legal, iar minorul cu vârsta cuprinsă între 14 și 18 ani poate depune plângere personal sau prin reprezentantul său legal.

(3) Plângerea se soluționează de către judecătoria în a cărei rază teritorială își are sediul Oficiul Național pentru Refugiați sau în a cărei rază teritorială își are reședința contestatarul.

(4) Plângerea se depune la Oficiul Național pentru Refugiați și va fi însoțită de copia de pe hotărârea de respingere a cererii de acordare a unei forme de protecție.

(5) Plângerea se înaintează de îndată instanței competente, care o va soluționa în termen de 30 de zile, cu participarea obligatorie a procurorului.

(6) Instanța se pronunță printr-o hotărâre motivată.

(7) Împotriva hotărârii instanței contestatarul sau procurorul poate declara recurs în termen de 5 zile de la pronunțare, pentru cei prezenți, sau de la comunicare, pentru cei lipsă.

(8) Recursul se judecă în termen de 30 de zile de la înregistrarea sa, hotărârea pronunțată în recurs fiind definitivă și irevocabilă.

(9) Hotărârile definitive și irevocabile sunt executorii de drept.

(10) Plângerea, precum și celelalte acte de procedură privind soluționarea acesteia sunt scutite de taxa de timbru.

Art. 16. — (1) După rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii instanței prin care s-a respins plângerea, străinul este obligat să părăsească România în termen de 15 zile de la comunicare.

(2) În cazul în care, din motive obiective, străinul nu poate părăsi teritoriul României în termenul prevăzut la alin. (1),

Ministerul de Interne acordă acestuia dreptul de ședere în țară, în condițiile prevăzute de reglementările legale privind regimul străinilor în România.

(3) O nouă cerere de acordare a statutului de refugiat poate fi depusă numai dacă a fost pronunțată o hotărâre definitivă și irevocabilă asupra cererii anterioare și numai dacă sunt îndeplinite alternativ următoarele condiții:

a) pe parcursul procedurii de soluționare a cererii anterioare au apărut elemente noi care nu au putut fi prezentate, din motive neimputabile solicitantului, cu condiția ca aceste elemente să nu fie rezultatul unor acțiuni provocate în scopul obținerii unei forme de protecție din partea statului român. Solicitantul este obligat să facă dovada existenței noilor motive invocate și a imposibilității prezentării lor cu ocazia soluționării cererii anterioare;

b) au survenit transformări de ordin politic, social, militar sau legislativ în țara de origine, de natură a avea consecințe grave pentru solicitant.

(4) Soluționarea unei noi cereri depuse în condițiile alin. (3) se face de către funcționarul prevăzut la art. 12 alin. (2), altul decât cel care s-a pronunțat în cadrul procedurii de soluționare a cererii anterioare.

(5) Hotărârea se pronunță în termen de 5 zile, numai în baza noii cereri depuse, motivate corespunzător, și a documentației prezentate anterior de solicitant și se comunică, în scris, de îndată acestuia.

(6) Hotărârea prin care se acordă accesul la soluționarea unei noi cereri de acordare a statutului de refugiat are ca efect și anularea dispoziției de a părăsi teritoriul României, prevăzută în hotărârea anterioară, solicitantul urmând să beneficieze de drepturile prevăzute la art. 13.

(7) Împotriva hotărârii prin care a fost respinsă ca inadmisibilă o nouă cerere de acordare a statutului de refugiat se poate face plângere.

(8) Soluționarea plângerii prevăzute la alin. (7) se face potrivit prevederilor art. 15.

SECȚIUNEA a 2-a

Procedura accelerată

Art. 17. — (1) Fac obiectul procedurii accelerate:

a) cererile evident nefondate;

b) cererile persoanelor care, prin activitatea ori prin apartenența lor la o anumită grupare, prezintă un pericol pentru siguranța națională ori pentru ordinea publică în România;

c) cererile persoanelor care provin dintr-o țară unde, în general, nu există risc serios de persecuție.

(2) De asemenea, pot face obiectul procedurii accelerate și cererile persoanelor care se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 4.

(3) Cererile de acordare a statutului de refugiat minorilor neînsoțiți nu pot fi soluționate în procedura accelerată.

Art. 18. — (1) Cererea pentru acordarea statutului de refugiat este considerată evident nefondată dacă se constată:

a) lipsa de fundament a invocării unei temeri de persecuție în țara de origine, în condițiile art. 2 alin. (1);

b) inducerea în eroare, în mod deliberat, a organelor cu competențe în materie de refugiați ori recurgerea în mod abuziv, cu rea-credință, la procedura de acordare a statutului de refugiat.

(2) Lipsa de fundament a invocării unei temeri de persecuție în țara de origine există în următoarele cazuri:

a) solicitantul nu invocă nici o temere de persecuție în sensul art. 2 alin. (1);

b) solicitantul nu oferă date sau informații în sensul că ar fi expus unei temeri de persecuție ori relațiile sale nu conțin detalii circumstanțiale sau personale;

c) cererea este evident lipsită de credibilitate, în sensul că relatarea solicitantului este incoerentă, contradictorie sau flagrant neadevărată față de situația din țara sa de origine;

d) solicitantul avea posibilitatea refugului intern, recunoscută și de Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați.

(3) Inducerea în eroare, în mod deliberat, a organelor cu competențe în materie de refugiați ori recurgerea abuzivă la procedura de acordare a statutului de refugiat există în toate cazurile în care solicitantul, fără a oferi o explicație plauzibilă, se află în una dintre următoarele situații:

a) a depus cererea sub o identitate falsă sau a prezentat documente false ori falsificate, susținând că sunt autentice;

b) după depunerea cererii, în mod deliberat a prezentat elemente false în legătură cu aceasta;

c) cu rea-credință a distrus, a deteriorat, a aruncat sau a împrăștiat documentul pentru trecerea frontierei sau un document relevant pentru cererea sa, fie pentru a-și stabili o identitate falsă în scopul solicitării și acordării statutului de refugiat, fie pentru a îngreuna soluționarea cererii sale;

d) în mod deliberat a ascuns faptul că a mai depus anterior o cerere pentru acordarea statutului de refugiat în una sau mai multe țări, în special atunci când s-a folosit de o identitate falsă;

e) a depus o cerere pentru acordarea statutului de refugiat, cu scopul evident de a împiedica punerea iminentă în executare a unei măsuri dispuse de autoritățile competente, de scoatere din țară sau de expulzare, deși anterior dispunerii unei astfel de măsuri a avut posibilitatea să depună o asemenea cerere;

f) a încălcat în mod flagrant obligațiile prevăzute la art. 13;

g) a depus cererea pentru acordarea statutului de refugiat după ce anterior unei examinări, care conține garanțiile procedurale adecvate și în conformitate cu prevederile Convenției privind statutul refugiaților, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951, i s-a respins o astfel de cerere într-o țară terță sigură.

(4) Motivele enumerate la alin. (1) nu pot să prevaleze temerii bine întemeiate de persecuție conform art. 2 alin. (1).

Art. 19. — (1) Sunt considerate țări în care în general nu există risc serios de persecuție, în sensul art. 2 alin. (1), statele membre ale Uniunii Europene, precum și alte state stabilite, la propunerea Oficiului Național pentru Refugiați, prin ordin al ministrului de interne, pe baza următoarelor criterii:

a) numărul cererilor pentru acordarea statutului de refugiat formulate de cetățenii țării respective și coeficienții de acordare a acestui statut;

b) situația respectării drepturilor fundamentale ale omului;

c) funcționarea principiilor democratice, a pluralismului politic și a alegerilor libere, precum și existența unor instituții democratice funcționale, care să asigure garantarea și respectarea drepturilor fundamentale ale omului;

d) existența unor factori de stabilitate.

(2) Pot fi luate în considerare și alte criterii de evaluare decât cele prevăzute la alin. (1).

(3) Cererea străinului care provine dintr-o țară în care în general nu există un risc de persecuție este respinsă ca evident nefondată, cu excepția cazului în care situația de fapt sau dovezile prezentate de solicitant arată existența unei temeri bine întemeiate de persecuție în sensul art. 2 alin. (1); în acest caz solicitantul primește accesul la procedura prevăzută la art. 7-16.

Art. 20. — (1) Funcționarul prevăzut la art. 12 alin. (2), după efectuarea interviului și analizarea motivelor invocate pentru acordarea statutului de refugiat, se pronunță în termen de 3 zile de la primirea cererii.

(2) În cazul în care a fost pronunțată o hotărâre de respingere a cererii ca evident nefondată sau în temeiul art. 4, termenul de depunere a plângerii este de 2 zile de la comunicare.

(3) Plângerea este de competența judecătoriei în a cărei rază teritorială își are sediul Oficiul Național pentru Refugiați sau în raza căreia își are reședința contestatarul.

(4) Instanța soluționează plângerea, cu prezenta obligatorie a procurorului, în termen de 10 zile și pronunță o hotărâre motivată.

(5) Hotărârea definitivă este executorie de drept.

(6) Împotriva hotărârii instanței contestată de solicitant sau de procuror poate declara recurs în termen de 5 zile de la pronunțare, pentru cei prezenți, sau de la comunicare, pentru cei lipsă.

SECȚIUNEA a 3-a

Procedura în cazul cererilor pentru acordarea statutului de refugiat depuse în punctele de control pentru trecerea frontierei de stat

Art. 21. — (1) Cererea depusă la organele teritoriale ale Ministerului de Interne dintr-un punct de control pentru trecerea frontierei de stat este înaintată de îndată Oficiului Național pentru Refugiați, care o analizează și pronunță o hotărâre în termen de 2 zile de la primire.

(2) Funcționarul prevăzut la art. 12 alin. (2), după efectuarea interviului și analizarea motivelor invocate pentru acordarea statutului de refugiat, în raport cu datele privind situația din țara de origine poate hotărâ:

a) acordarea unei forme de protecție și a dreptului de a intra în România, dacă solicitantul se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 2, 3 sau 5;

b) acordarea dreptului de a intra în România și de a avea acces la procedura ordinară de soluționare a cererii sale de acordare a statutului de refugiat, dacă motivele invocate necesită o documentare suplimentară;

c) respingerea cererii.

(3) Împotriva hotărârii de respingere a cererii străinul poate depune o plângere în termen de 2 zile de la comunicare.

(4) Plângerea se depune la Oficiul Național pentru Refugiați, care o înaintează de îndată judecătoriei în a cărei rază teritorială își are sediul.

(5) Instanța soluționează plângerea în termen de 5 zile și pronunță o hotărâre motivată, prin care:

a) respinge plângerea pentru cel puțin unul dintre motivele prevăzute la art. 18 alin. (1);

b) admite plângerea, dispune ca Oficiul Național pentru Refugiați să analizeze cererea în procedură ordinară și permite accesul solicitantului în teritoriu.

(6) În cazul prevăzut la alin. (5) lit. a) hotărârea este motivată, definitivă și executorie de drept, putând fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare.

Art. 22. — (1) Străinul care solicită acordarea statutului de refugiat în România rămâne în zona de tranzit din punctul de control pentru trecerea frontierei de stat până la primirea hotărârii de aprobare a intrării în România sau, după caz, până la rămânerea definitivă și executorie a hotărârii de respingere a cererii pentru acordarea statutului de refugiat, dar nu mai mult de 20 de zile de la intrarea în zona de tranzit.

(2) Prin *zonă de tranzit*, în sensul prezentei ordonanțe, se înțelege suprafața situată la frontiera de stat ori în apropierea acesteia, destinată staționării persoanelor care nu au primit aprobarea de intrare în teritoriu, mijloacelor de transport și bunurilor până la stabilirea regimului lor juridic la trecerea frontierei de stat. În cazul aeroporturilor internaționale, prin *zonă de tranzit* se înțelege suprafața situată între punctul de imbarcare/debarcare și locul unde se efectuează controlul pentru trecerea frontierei.

(3) Solicitantul statutului de refugiat poate fi cazat în centre speciale de primire și cazare aflate în apropierea punctelor de control pentru trecerea frontierei de stat, stabilite prin ordin al ministrului de interne și având regimul juridic al zonei de tranzit.

(4) După expirarea termenului prevăzut la alin. (1), dacă cererea nu este soluționată printr-o hotărâre definitivă și executorie, străinului i se permite intrarea în țară.

(5) Pe perioada în care se află în punctul de control pentru trecerea frontierei de stat solicitantul statutului de refugiat are dreptul la asistență juridico-socială și la ajutoare umanitare din partea organizațiilor neguvernamentale cu atribuții în materie de refugiați, precum și din partea reprezentanței din România a Înalțului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați și, de asemenea, are drepturile și obligațiile prevăzute la art. 13, cu excepția celor care intră în contradicție cu prevederile acestei proceduri.

CAPITOLUL III

Drepturile și obligațiile refugiaților și ale persoanelor care au dobândit o formă de protecție

Art. 23. — (1) Acordarea statutului de refugiat sau a unei alte forme de protecție conferă beneficiarului următoarele drepturi:

a) să rămână pe teritoriul României și să obțină documentele corespunzătoare pentru dovedirea identității și pentru trecerea frontierei de stat. Au dreptul la document pentru trecerea frontierei de stat numai refugiații și persoanele cărora li s-a acordat protecție umanitară condiționată;

b) să își aleagă locul de reședință și să circule liber, în condițiile stabilite de lege pentru străini;

c) să fie angajat de persoane fizice sau juridice, să exercite activități nesalarizate, să exercite profesiuni libere, să efectueze acte și fapte de comerț, precum și alte acte juridice, în condițiile legii;

d) să își transfere bunurile pe care le-a introdus în România pe teritoriul unei alte țări, în vederea reinstalării;

e) să beneficieze de tratamentul cel mai favorabil stabilit de lege pentru cetățenii străini, în ceea ce privește dobândirea proprietăților mobiliare și imobiliare;

f) să beneficieze de protecția proprietății intelectuale în condițiile stabilite de lege;

g) să beneficieze de asigurări sociale, ajutor social și asigurări sociale de sănătate, în condițiile legii;

h) să urmeze învățământul primar și gimnazial, în condițiile stabilite de lege pentru cetățenii români, și celelalte forme de învățământ, în aceleași condiții stabilite pentru cetățenii străini;

i) să beneficieze de un tratament egal cu cel acordat cetățenilor români în ceea ce privește libertatea de a practica propria religie și de instruire religioasă a copiilor săi;

j) să beneficieze de dreptul la protecția datelor personale și a oricăror alte detalii în legătură cu cazul său;

k) să beneficieze de dreptul la asociere în ceea ce privește asociațiile cu scop apolitic și nelucrative și sindicatele profesionale, în condițiile prevăzute de lege pentru străini;

l) să aibă acces liber la instanțele de judecată și la asistența administrativă;

m) să nu fie expulzat sau returnat, cu excepția cazurilor impuse de rațiuni de siguranță națională sau de ordine publică, iar atunci când se dispun aceste măsuri, cel în cauză să nu poată fi trimis în teritorii unde viața sau libertatea i-ar fi amenințată, pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinii politice.

(2) Minorii neînsoțiți care nu au împlinit vârsta de 18 ani beneficiază de aceeași protecție oferită, în condițiile legii, minorilor români aflați în dificultate.

(3) Străinul care a dobândit statutul de refugiat beneficiază, în plus, de următoarele drepturi:

a) să primească, la cerere, în limitele disponibilităților financiare ale statului, un ajutor rambursabil stabilit la nivelul unui salariu minim brut pe țară, pentru o perioadă de maximum 6 luni, dacă, din motive obiective, este lipsit de mijloacele de existență necesare. Pentru motive bine întemeiate acest ajutor poate fi prelungit pentru încă o perioadă de cel mult 3 luni;

b) să beneficieze de cazare, în cazul în care are nevoi speciale, în limita spațiului disponibil, în centre de cazare a solicitanților statutului de refugiat, cu perceperea unei chirii la nivelul celei stabilite pentru spațiile de locuit, proprietatea statului; minorii neînsoțiți vor putea fi cazați fără perceperea vreunei chirii.

(4) Fondurile bănești necesare în vederea acordării ajutorului rambursabil prevăzut la alin. (3) lit. a) sunt asigurate din bugetul Ministerului Muncii și Protecției Sociale.

Art. 24. — Beneficiarul uneia dintre formele de protecție prevăzute la art. 2, 3 sau 5 are următoarele obligații:

a) să respecte Constituția României, legile și celelalte acte normative emise de autoritățile române;

b) să aibă o conduită corectă și civilizată, să respecte măsurile stabilite de organele române competente în materie de refugiați și să răspundă la solicitările acestora;

c) să evite provocarea oricăror stări conflictuale sau incidente cu populația ori comiterea unor fapte ce pot intra sub incidența legii penale;

d) să se supună regulilor privind regimul juridic al străinilor, în măsura în care legea nu dispune altfel.

Art. 25. — (1) Persoana care a dobândit statutul de refugiat are obligația să ramburseze ajutorul primit potrivit art. 23 alin. (3) lit. a), dacă a realizat venituri care permit acest lucru, fără a fi afectată întreținerea sa și a familiei sale.

(2) Sumele rambursate se fac venit la bugetul de stat.

CAPITOLUL IV

Încetarea, retragerea sau anularea unei forme de protecție

Art. 26. — (1) Forma de protecție acordată în temeiul art. 2, 3 sau 5 încetează în următoarele situații:

- beneficiarul formei de protecție a decedat;
- străinul a dobândit o nouă cetățenie și se bucură de protecția statului al cărui cetățean a devenit;
- străinul a solicitat renunțarea la forma de protecție acordată în conformitate cu dispozițiile prezentei ordonanțe.

(2) Funcționarul prevăzut la art. 12 alin. (2) emite o hotărâre constatatoare privind una dintre situațiile de fapt prevăzute la alin. (1).

Art. 27. — (1) Statutul de refugiat se retrage străinului care se află în una dintre următoarele situații:

- a solicitat din nou și în mod voluntar protecția țării a cărei cetățenie o are;
- după ce și-a pierdut cetățenia, a redobândit-o în mod voluntar;
- s-a restabilit în mod voluntar în țara pe care a părăsit-o sau în afara căreia a stat datorită temerii de a fi persecutat;
- nu mai poate continua să refuze protecția țării a cărei cetățenie o are datorită faptului că împrejurările în urma cărora el a fost recunoscut ca refugiat au încetat să existe;
- în cazul unei persoane fără cetățenie, dacă nu mai există împrejurările care au stat la baza acordării statutului de refugiat și dacă este în măsură să se întoarcă în țara în care a avut reședința obișnuită;
- dacă există motive justificate de interesul public, siguranța națională și ordinea publică.

(2) Prevederile alin. (1) lit. d) nu se aplică persoanei căreia i s-a acordat statutul de refugiat și care din motive imperioase ce se referă la persecuții anterioare refuză protecția țării a cărei cetățenie o are.

(3) Prevederile alin. (1) lit. e) nu se aplică persoanei căreia i s-a acordat statutul de refugiat și care din motive imperioase ce se referă la persecuții anterioare refuză să se întoarcă în țara în care în mod obișnuit avea reședința.

Art. 28. — Protecția umanitară condiționată se retrage străinului în următoarele situații:

- au dispărut motivele ce au stat la baza acordării ei;
- după obținerea ei străinul, prin acțiunile sale sau prin apartenența la o anumită grupare, reprezintă un pericol pentru siguranța națională sau ordinea publică în România.

Art. 29. — (1) Forma de protecție acordată se anulează în următoarele situații:

- acordarea ei s-a făcut în baza unor declarații false ale solicitantului sau a fost obținută de acesta în mod fraudulos;
- după acordarea formei de protecție s-a descoperit că străinul se afla în una dintre situațiile prevăzute la art. 4.

(2) Prevederile alin. (1) lit. b) se aplică numai în cazul străinului care a obținut statutul de refugiat.

Art. 30. — (1) Retragerea și anularea unei forme de protecție se dispun prin hotărâre pronunțată de funcționarul prevăzut la art. 12 alin. (2), din oficiu sau la propunerea uneia dintre instituțiile cu atribuții în domeniul siguranței naționale sau ordinii publice.

(2) Aceste măsuri nu produc efecte cu privire la membrii de familie ai persoanei față de care au fost dispuse.

(3) În funcție de motivele care au stat la baza pronunțării hotărârii de retragere sau de anulare a unei forme de protecție, străinul poate face plângere împotriva hotărârii prevăzute la alin. (1), în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță în cazul procedurii ordinare sau procedurii accelerate, după caz.

Art. 31. — Dacă rămâne în continuare pe teritoriul României, persoana căreia i s-a retras ori s-a anulat forma de protecție acordată se supune prevederilor legale privind regimul juridic al străinilor în România.

CAPITOLUL V

Oficiul Național pentru Refugiați

Art. 32. — (1) Autoritatea centrală responsabilă de implementarea politicilor României în domeniul refugiaților, precum și de aplicarea dispozițiilor prezentei ordonanțe este Oficiul Național pentru Refugiați din cadrul Ministerului de Interne, care:

- are în componență structuri centrale și teritoriale;
- beneficiază de fonduri bugetare proprii, șeful său având calitatea de ordonator de credite;
- poate utiliza fonduri bănești sau bunuri materiale provenite din donații și sponsorizări ori obținute în baza unor acorduri interne sau internaționale.

(2) Pentru aplicarea dispozițiilor prezentei ordonanțe se vor înființa, prin ordin al ministrului de interne, în subordinea Oficiului Național pentru Refugiați, centre de primire și cazare a persoanelor solicitante ale statutului de refugiat și a refugiaților.

(3) Sumele necesare în vederea acoperirii cheltuielilor ocazionale de înființarea, funcționarea și întreținerea centrelor de primire și cazare se suportă din bugetul Ministerului de Interne, în funcție de costurile efective, în limita fondurilor alocate cu această destinație de la bugetul de stat.

Art. 33. — Eliberarea documentelor prevăzute la art. 13 lit. f) și a celor prevăzute la art. 23 alin. (1) lit. a) este de competența Oficiului Național pentru Refugiați.

Art. 34. — Organizarea, funcționarea și atribuțiile Oficiului Național pentru Refugiați se vor stabili prin regulament aprobat prin hotărâre a Guvernului, în termen de 60 de zile de la data publicării prezentului act normativ în Monitorul Oficial al României, Partea I.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 35. — (1) Dispozițiile prezentei ordonanțe se aplică fără discriminare pe motive de rasă, religie, țară de origine, cetățenie, handicap.

(2) Solicitanților statutului de refugiat nu li se aplică sancțiuni penale pentru motivul intrării sau șederii ilegale pe teritoriul României.

Art. 36. — Cererilor de acordare a statutului de refugiat sau a unei forme de protecție în temeiul art. 2, 3 sau 5, depuse înainte de intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe, li se aplică în continuare dispozițiile Legii nr. 15/1996 privind statutul și regimul refugiaților în România, cu modificările ulterioare.

Art. 37. — (1) Statutul personal al străinului care a dobândit o formă de protecție în temeiul dispozițiilor prezentei ordonanțe este reglementat de legea țării de origine.

(2) Drepturile care decurg din statutul personal, dobândite anterior de străinul căruia i-a fost acordată o formă de protecție în temeiul dispozițiilor prezentei ordonanțe, sunt recunoscute de statul român, în condițiile legii.

Art. 38. — Ministerul de Interne poate aproba refugiatului, în timpul șederii sale pe teritoriul României, în funcție de gradul integrării sale în societate, stabilirea domiciliului în țară, în condițiile reglementărilor legale privind regimul străinilor în România.

Art. 39. — Ministerul de Interne, prin intermediul Oficiului Național pentru Refugiați, împreună cu Ministerul Muncii și Protecției Sociale, inițiază și derulează programe speciale, aprobate prin hotărâre a Guvernului, pentru integrarea socioprofesională a străinilor care au dobândit statutul de refugiat.

Art. 40. — Prezenta ordonanță intră în vigoare în termen de 60 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 41. — În vederea aplicării prezentei ordonanțe Ministerul de Interne va elabora norme metodologice, care vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului, în termen de 60 de zile de la data publicării prezentului act normativ în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 42. — La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă Legea nr. 15/1996 privind statutul și regimul refugiaților în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 5 aprilie 1996; Hotărârea Guvernului nr. 1.182/1996 pentru aplicarea Legii nr. 15/1996 privind statutul și regimul refugiaților în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 26 noiembrie 1996; Hotărârea Guvernului

nr. 322/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 179 din 25 aprilie 2000; art. 7 și 8 din Hotărârea Guvernului nr. 417/1991 privind constituirea Comitetului Român pentru Probleme de Migrări, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 31 octombrie 1995, cu modificările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

Ministru de interne,
Constantin Dudu Ionescu
p. Ministru de stat, ministrul afacerilor externe,
Eugen Dijmărescu,
secretar de stat

Ministru de stat, ministrul justiției,
Valeriu Stoica
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș

București, 31 august 2000.
Nr. 102.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea Legii nr. 98/1994 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele legale de igienă și sănătate publică

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și ale art. 1 lit. P pct. 6 din Legea nr. 125/2000 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Legea nr. 98/1994 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele legale de igienă și sănătate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 16 noiembrie 1994, se modifică după cum urmează:

- Litera e) a articolului 3 se abrogă.**
- Articolul 41 va avea următorul cuprins:**

„Art. 41. — În măsura în care prezenta lege nu dispune altfel, sunt aplicabile prevederile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. II. — Prezenta ordonanță intră în vigoare în 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

Ministru de stat, ministrul sănătății,
Hajdú Gábor
p. Ministrul agriculturii și alimentației,
Ștefan Pete,
secretar de stat
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș

București, 31 august 2000.
Nr. 103.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind Semnul onorific *În Serviciul Armatei* pentru ofițeri

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 1 lit. G pct. 5 din Legea nr. 125/2000 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, precum și ale art. 79 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. 1. — (1) Decorația Semnul onorific *În Serviciul Armatei* pentru ofițeri, prevăzută la art. 10 pct. 3 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, face parte din categoria semnelor onorifice.

(2) Semnul onorific *În Serviciul Armatei* prevăzut la alin. (1) se conferă ofițerilor din Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne, Ministerul Justiției, Serviciul Român de Informații, Serviciul

de Informații Externe, Serviciul de Protecție și Pază și Serviciul de Telecomunicații Speciale, ca au împlinit sau au de împlinit cel puțin 15 și 25 de ani de activitate în armată.

Art. 2. — (1) Semnul onorific *În Serviciul Armatei* pentru ofițeri se conferă pe viață. Numărul posesorilor este nelimitat pentru toate categoriile.

(2) Ofițerilor în rezervă sau retragere împotriva cărora au fost pronunțate hotărâri definitive de condamnare la pedepse privative de libertate li se pot retrage semnele onorifice *În Serviciul Armatei* la propunerea făcută Cancelariei Ordinilor de către ministrul sau conducătorul instituției în care aceștia au activat. Retragerea se face pe bază de decret semnat de Președintele României.

Art. 3. — (1) Însemnul semnului onorific este o piesă ovală, care are câmpul fin granulat și care are marginal o cunună din frunze de laur la stânga și frunze de stejar la dreapta, legate jos cu o fundă.

(2) Pe avers este aplicat numărul cu cifre latine „XV“, „XX“ sau „XXV“, în funcție de numărul anilor de activitate pentru care se acordă.

(3) Pe revers este aplicat vulturul cruciat, care ține în gheare spada și sceptrul și are pe piept armele României.

(4) Însemnul este surmontat de o semicunună formată din două ramuri de laur.

(5) Panglica este din rips moarat galben, străbătută de cinci benzi albastre.

Art. 4. — Însemnele Semnului onorific *În Serviciul Armatei* pentru ofițeri se poartă la uniformă, de regulă, cu prilejul Zilei Naționale a României și al celorlalte sărbători naționale sau religioase, la festivități cu caracter oficial și la diferite activități cu caracter științific, aniversar sau comemorativ.

Art. 5. — Însemnele semnului onorific se poartă de către ofițeri pe partea stângă a pieptului, în ordinea ierarhică prevăzută la art. 31–36 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României.

Art. 6. — Baretele semnului onorific se poartă de către ofițeri la uniforma militară, numai la veston, în partea stângă a pieptului,

pe același rând, așezate de la stânga, în ordinea cronologică în care acestea au fost acordate.

Art. 7. — Semnul onorific *În Serviciul Armatei* pentru ofițeri este o distincție care se poate acorda numai cetățenilor români.

Art. 8. — (1) Ofițerilor care îndeplinesc condițiile de conferire a decorației în anul 2000 li se vor elibera brevetele și li se vor înmâna numai baretele corespunzătoare.

(2) Ofițerilor prevăzuți la alin. 1 li se vor înmâna însemnele decorației, iar celorlalți ofițeri în activitate li se vor preschimba, conform prevederilor art. 2, însemnele vechiului Ordin *Meritul Militar*, pe măsura alocării resurselor bugetare necesare.

Art. 9. — Ordinul *Meritul Militar*, instituit în 1954 și care s-a conferit ofițerilor anterior intrării în vigoare a Legii nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, este substituit cu următoarele semne onorifice:

a) Ordinul *Meritul Militar clasa a III-a*, cu Semnul onorific *În Serviciul Armatei* pentru ofițeri care au 15 ani de activitate în armată;

b) Ordinul *Meritul Militar clasa a II-a*, cu Semnul onorific *În Serviciul Armatei* pentru ofițeri care au 20 de ani de activitate în armată;

c) Ordinul *Meritul Militar clasa I*, cu Semnul onorific *În Serviciul Armatei* pentru ofițeri care au 25 de ani de activitate în armată.

Art. 10. — Descrierea Semnului onorific *În Serviciul Armatei* pentru ofițeri, materialul din care se realizează, dimensiunile, modelul desenat al decorației, precum și motivele care determină conferirea ei sunt prevăzute în regulamentul cuprins în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță.

PRIM-MINISTRU

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

p. Ministrul apărării naționale,
Ioan Mircea Plângu,
secretar de stat
Ministru de interne,
Constantin Dudu Ionescu
Ministru de stat, ministru Justiției,
Valeriu Stoica
Ministru finanțelor,
Decebal Traian Remeș

Directorul Serviciului Român de Informații,
Costin Georgescu
Directorul Serviciului de Informații Externe,
Cătălin Harnagea
Directorul Serviciului de Protecție și Pază,
Neculai Stoina
Directorul Serviciului de Telecomunicații Speciale,
Ion Sima

București, 31 august 2000.
Nr. 104.

ANEXĂ

REGULAMENT

privind conferirea și descrierea Semnului onorific *În Serviciul Armatei* pentru ofițeri

CAPITOLUL I

Conferirea Semnului onorific *În Serviciul Armatei* pentru ofițeri

Art. 1. — Semnul onorific *În Serviciul Armatei* pentru ofițeri se conferă ofițerilor din Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne, Ministerul Justiției, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Protecție și Pază și Serviciul de Telecomunicații Speciale.

Art. 2. — Semnul onorific *În Serviciul Armatei* pentru ofițeri se conferă de Președintele României, prin decret, în baza propunerilor individuale ale miniștrilor și conducătorilor instituțiilor menționate la art. 1.

Art. 3. — Semnul onorific *În Serviciul Armatei* pentru ofițeri se conferă o dată pe an, cu ocazia Zilei Naționale a României.

Art. 4. — (1) Conform prevederilor art. 10 pct. 3 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, Semnul onorific *În Serviciul Armatei* pentru ofițeri se conferă pentru:

- 15 ani de activitate în armată;
- 20 de ani de activitate în armată;
- 25 de ani de activitate în armată.

(2) În sensul prezentului regulament, prin *activitate în armată* se înțelege vechimea ca ofițer în activitate în condițiile prevăzute de Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare.

Art. 5. — Ofițerii care sunt propuși să li se confere semnul onorific trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- să aibă vechimea în calitate de ofițer în activitate prevăzută la art. 10 pct. 3 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României;

b) să aibă rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, evidențiate prin calificativele de cel puțin „Bun” în aprecierile de serviciu din ultimii 4 ani premergători anului în care urmează să li se confere decorația. Dacă în această perioadă cei în cauză au obținut un calificativ anual inferior calificativului „Bun”, anul respectiv nu se ia în calcul.

Art. 6. — Timpul cât ofițerii în activitate au fost condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei ori au fost condamnați cu executarea acesteia, însă au fost amnistiați sau grațiați înainte de a începe executarea, nu se ia în calculul vechimii în activitate în armată pentru conferirea semnului onorific, cu excepția cazurilor în care, în urma rejudecării cauzei, instanța competentă a pronunțat achitarea.

Art. 7. — Miniștrii, respectiv conducătorii instituțiilor menționate la art. 1, comunică Cancelariei Ordinelor anual, în scris, până la data de 1 iunie, numărul ofițerilor care vor fi decorați cu semnul onorific.

Art. 8. — Pentru ofițerii îndreptățiți să li se confere semnul onorific durata activității în armată se calculează până la data de 31 august a anului în care sunt propuși să fie decorați.

Art. 9. — (1) Tabelele cuprinzând propunerile nominale de conferire a Semnului onorific *În Serviciul Armatei* pentru ofițeri se trimit de miniștrii, respectiv de conducătorii instituțiilor menționate la art. 1, la Cancelaria Ordinelor până la data de 31 august a fiecărui an.

(2) Fac obiectul propunerilor de conferire a semnului onorific inclusiv ofițerii care au îndeplinit condițiile de decorare și au fost trecuți în rezervă sau direct în retragere, pentru motive neimputabile lor, până la data emiterii decretului prin care se conferă decorațiile.

Art. 10. — (1) Ofițerii sancționați pentru comiterea de abateri grave de la prevederile regulamentelor militare sau de la alte dispoziții legale, în perioada de la ultima apreciere de serviciu și până la data de 31 august a anului când se conferă semnul onorific, nu mai sunt propuși, iar dacă abaterile au fost săvârșite în perioada 31 august—1 decembrie, ministrul, respectiv conducătorul instituției menționate la art. 1, solicită Cancelariei Ordinelor radierea acestora din tabelele cu propuneri.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică numai în situația în care abaterea gravă săvârșită ar avea ca urmare și acordarea unui calificativ inferior calificativului „Bun” în aprecierea de serviciu pentru anul în curs.

CAPITOLUL II

Brevetele Semnului onorific *În Serviciul Armatei* pentru ofițeri

Art. 11. — Brevetul reprezintă documentul oficial prin care se atestă conferirea decorațiilor. Până la emiterea brevetului, instituțiile prevăzute la art. 1 pot elibera titularilor, pe baza decretului de conferire a decorației, adeverințe care să ateste conferirea Semnului onorific *În Serviciul Armatei* pentru ofițeri.

Art. 12. — Brevetul pentru Semnul onorific *În Serviciul Armatei* pentru ofițeri are pe suprafața sa stema țării și are înscrise date privind denumirea acestui semn, numărul și data decretului de conferire, numele și prenumele posesorului, cu inițiala tatălui, indicativul unității militare din care face parte, meritele pentru care se acordă semnul onorific: pentru 15 ani, 20 de ani sau 25 de ani de activitate în armată, rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională.

Art. 13. — Brevetele pentru Semnul onorific *În Serviciul Armatei* pentru ofițeri sunt validate prin semnătura sau parafa miniștrilor, respectiv a conducătorilor instituțiilor menționate la art. 1, și a cancelarului ordinelor.

Art. 14. — Brevetele pentru Semnul onorific *În Serviciul Armatei* pentru ofițeri poartă două numere, astfel:

a) numărul „IX.3.” și literele: a) — pentru 15 ani de activitate în armată, b) — pentru 20 de ani de activitate în armată sau c) — pentru 25 de ani de activitate în armată, care corespunde cu numărul de ordine din ierarhia decorațiilor, prevăzut la art. 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României;

b) numărul de înregistrare în evidența Cancelariei Ordinelor.

CAPITOLUL III

Însemnul și descrierea Semnului onorific *În Serviciul Armatei* pentru ofițeri

Art. 15. — (1) Însemnul pentru Semnul onorific *În Serviciul Armatei* pentru ofițeri este o piesă ovală, ușor bombată, având înălțimea de 35 mm și lățimea de 31 mm, care are câmpul fin granulat. Marginal este aplicată, atât pe avers, cât și pe revers, o cunună aurită, deschisă, în relief, având frunze de laur la stânga și frunze de stejar la dreapta, legate jos cu o fundă; lățimea frunzei este de 6 mm.

(2) Pe avers este aplicat numărul cu cifre latine aurite: „XV”, „XX” sau „XXV”; înălțimea cifrelor este de 8 mm.

(3) Pe revers este aplicat vulturul cruciat, care ține în gheare spada și scepstrul și are pe piept armele României, aurit; înălțimea vulturului este de 12 mm.

(4) Însemnul este surmontat de un inel de la care pornește o semicunună formată din două ramuri de laur legate sus cu o bară; lățimea semicununii este de 31 mm și înălțimea este de 14 mm.

(5) Panglica este din rips moarat galben, străbătută de cinci benzi albastre, late fiecare de câte 2 mm; lățimea panglicii este de 35 mm și are înălțimea aparentă de 50 mm.

Art. 16. — (1) Diferența dintre categorii este următoarea:

a) pentru 15 ani de activitate în armată, piesa este din tombac argintat, iar cununa din frunze de laur și de stejar, numărul cu cifre latine „XV” și vulturul cruciat, din tombac aurit;

b) pentru 20 de ani de activitate în armată, piesa este din argint cu titlu de 800‰, iar cununa din frunze de laur și de stejar, numărul cu cifre latine „XX” și vulturul cruciat sunt aurite;

c) pentru 25 de ani de activitate în armată, piesa este din argint cu titlu de 800‰, iar cununa din frunze de laur și de stejar, numărul cu cifre latine „XXV” și vulturul cruciat sunt din argint cu titlu de 925‰, aurit.

(2) Însemnele pentru „XX” și „XXV” de ani vor avea poanson cu titlul metalului din care sunt confecționate.

Art. 17. — (1) Ecranul (cutia) care conține distincția este îmbrăcat(ă) în piele galbenă și în interior este căptușit(ă) cu pluș albastru.

(2) Pe capacul cutiei sunt imprimate cu albastru stema României și titulatura decorației.

Art. 18. — Modelul desenat al Semnului onorific *În Serviciul Armatei* pentru ofițeri este reprezentat grafic în anexa care face parte din prezentul regulament.

CAPITOLUL IV

Baretele Semnului onorific *În Serviciul Armatei* pentru ofițeri

Art. 19. — (1) O dată cu semnul onorific se acordă și bareta.

(2) Bareta, lungă de 18 mm și lățită de 10 mm, are culorile panglicii reduse cu 50 %; pe centru este aplicat numărul cu cifre latine „XV”, „XX” sau „XXV”, confecționat din argint cu titlu de 800‰, înalt de 8 mm. Panglica este prinsă pe un suport metalic care are, pe spate, o agrafă de prindere.

Semnul onorific pentru ofițeri

AVERS

REVERS

AVERS

REVERS

AVERS

REVERS

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind Semnul onorific *În Serviciul Armatei* pentru maiștri militari și subofițeri

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 1 lit. G pct. 5 din Legea nr. 125/2000 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, precum și ale art. 79 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. 1. — (1) Decorația Semnul onorific *În Serviciul Armatei* pentru maiștri militari și subofițeri, prevăzută la art. 10 pct. 4 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, face parte din categoria semnelor onorifice.

(2) Semnul onorific *În Serviciul Armatei* prevăzut la alin. (1) se conferă maiștrilor militari și subofițerilor din Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne, Ministerul Justiției, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Protecție și Pază și Serviciul de Telecomunicații Speciale, care au 15, 20 și 25 de ani de activitate în armată.

Art. 2. — (1) Semnul onorific *În Serviciul Armatei* pentru maiștri militari și subofițeri se conferă pe viață. Numărul posesorilor este nelimitat pentru toate categoriile.

(2) Maiștrilor militari și subofițerilor în rezervă sau retragere împotriva cărora au fost pronunțate hotărâri definitive de condamnare la pedepse privative de libertate li se pot retrage Semnele onorifice *În Serviciul Armatei* la propunerea făcută Cancelariei Ordinului de către ministrul sau conducătorul instituției în care aceștia au activat. Retragera se face pe bază de decret semnat de Președintele României.

Art. 3. — (1) Însemnul semnului onorific este o piesă ovală, confecționată din tombac, având bordura ușor ridicată; marginal are ștanțată, în relief ușor, o cunună din frunze de laur la stânga și din frunze de stejar la dreapta, legate jos cu o fundă.

(2) Pe avers este redat, suprapunând parțial cununa, conturul unei cruci de Malta cu un medalion circular central în care se află înscris numărul cu cifre latine „XV“, „XX“ sau „XXV“, în funcție de numărul anilor de activitate pentru care se acordă.

(3) Pe revers, în jumătatea superioară, este aplicat vulturul cruciat, care ține în gheare spada și sceptrul și are pe piept armele României, iar în partea inferioară a câmpului este scris: „RĂSPLATA/SERVICIULUI/MILITAR“.

(4) Însemnul este surmontat de o semicunună formată din două ramuri de laur.

(5) Panglica este din rips moarat galben, străbătută de șase benzi albastre.

Art. 4. — Însemnele Semnului onorific *În Serviciul Armatei* pentru maiștri militari și subofițeri se poartă la uniformă, de regulă, cu prilejul Zilei Naționale a României și al celorlalte sărbători

naționale sau religioase, la festivități cu caracter oficial și la diferite activități cu caracter științific, aniversar sau comemorativ.

Art. 5. — Însemnele semnului onorific se poartă de către maiștri militari și subofițeri pe partea stângă a pieptului, în ordinea ierarhică prevăzută la art. 31–36 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României.

Art. 6. — Baretele semnului onorific se poartă de către maiștri militari și subofițeri la uniforma militară, numai la veston, în partea stângă a pieptului, pe același rând, așezate de la stânga, în ordinea cronologică în care acestea au fost acordate.

Art. 7. — Semnul onorific *În Serviciul Armatei* pentru maiștri militari și subofițeri este o distincție care se poate acorda numai cetățenilor români.

Art. 8. — (1) Maiștrilor militari și subofițerilor care îndeplinesc condițiile de conferire a decorației în anul 2000 li se vor elibera brevețele și li se vor înmâna numai baretele corespunzătoare.

(2) Maiștrilor militari și subofițerilor prevăzuți la alin. (1) li se vor înmâna însemnele decorației, iar celorlalți maiștri militari și subofițeri în activitate li se vor preschimba, conform prevederilor art. 2, însemnele vechiului Ordin *Meritul Militar*, pe măsura alocării resurselor bugetare necesare.

Art. 9. — Ordinul *Meritul Militar*, instituit în 1954 și care s-a conferit maiștrilor militari și subofițerilor anterior intrării în vigoare a Legii nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, este substituit cu următoarele semne onorifice:

a) Ordinul *Meritul Militar clasa a III-a*, cu Semnul onorific *În Serviciul Armatei* pentru maiștri militari și subofițeri care au 15 ani de activitate în armată;

b) Ordinul *Meritul Militar clasa a II-a*, cu Semnul onorific *În Serviciul Armatei* pentru maiștri militari și subofițeri care au 20 de ani de activitate în armată;

c) Ordinul *Meritul Militar clasa I*, cu Semnul onorific *În Serviciul Armatei* pentru maiștri militari și subofițeri care au 25 de ani de activitate în armată.

Art. 10. — Descrierea Semnului onorific *În Serviciul Armatei* pentru maiștri militari și subofițeri, materialul din care se realizează, dimensiunile, modelul desenat al decorației, precum și motivele care determină conferirea ei sunt prevăzute în regulamentul cuprins în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU
Contrasemnează:

p. Ministrul apărării naționale,
Ioan Mircea Plângu,
secretar de stat
Ministru de interne,
Constantin Dudu Ionescu
Ministru de stat, ministrul justiției,
Valeriu Stoica
Ministru finanțelor,
Decebal Traian Remeș

Directorul Serviciului Român de Informații,
Costin Georgescu
Directorul Serviciului de Informații Externe,
Cătălin Harnagea
Directorul Serviciului de Protecție și Pază,
Neculai Stoina
Directorul Serviciului de Telecomunicații Speciale,
Ion Sima

București, 31 august 2000.
Nr. 105.

ANEXĂ

REGULAMENT

privind conferirea și descrierea Semnului onorific *În Serviciul Armatei* pentru maiștri militari și subofițeri

CAPITOLUL I

Conferirea Semnului onorific *În Serviciul Armatei* pentru maiștri militari și subofițeri

Art. 1. — Semnul onorific *În Serviciul Armatei* pentru maiștri militari și subofițeri se conferă maiștrilor militari și subofițerilor din

Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne, Ministerul Justiției, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Protecție și Pază și Serviciul de Telecomunicații Speciale.

Art. 2. — Semnul onorific *În Serviciul Armatei* pentru maiștri militari și subofițeri se conferă de Președintele României, prin

decret, în baza propunerilor individuale ale miniștrilor, respectiv ale conducătorilor instituțiilor menționate la art. 1.

Art. 3. — Semnul onorific *În Serviciul Armatei* pentru maștri militari și subofițeri se conferă o dată pe an, cu ocazia Zilei Naționale a României.

Art. 4. — (1) Conform prevederilor art. 10 pct. 4 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, Semnul onorific *În Serviciul Armatei* pentru maștri militari și subofițeri se conferă pentru:

- a) 15 ani de activitate în armată;
- b) 20 de ani de activitate în armată;
- c) 25 de ani de activitate în armată.

(2) În sensul prezentului regulament, prin *activitate în armată* se înțelege vechimea ca maștru militar sau subofițer în activitate, în condițiile prevăzute de Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare.

Art. 5. — Maștrii militari și subofițerii care sunt propuși să li se confere semnul onorific trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să aibă vechimea în calitate de maștru militar sau subofițer în activitate prevăzută la art. 10 pct. 4 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României;

b) să aibă rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, evidențiate prin calificativele de cel puțin „Bun” în aprecierile de serviciu din ultimii 4 ani premergători anului în care urmează să li se confere decorația. Dacă în această perioadă cei în cauză au obținut un calificativ anual inferior calificativului „Bun”, anul respectiv nu se ia în calcul.

Art. 6. — Timpul cât maștrii militari și subofițerii în activitate au fost condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei ori au fost condamnați cu executarea acesteia, însă au fost amnistiați sau grațiați înainte de a începe executarea, nu se ia în calculul vechimii în activitate în armată pentru conferirea semnului onorific, cu excepția cazurilor în care, în urma rejudicării cauzei, instanța competentă a pronunțat achitarea.

Art. 7. — Miniștrii, respectiv conducătorii instituțiilor menționate la art. 1, comunică Cancelariei Ordinilor anual, în scris, până la data de 1 iunie, numărul maștrilor militari și subofițerilor care vor fi decorați cu semnul onorific.

Art. 8. — Pentru maștrii militari și subofițerii îndreptățiți să li se confere semnul onorific, durata activității în armată se calculează până la data de 31 august a anului în care sunt propuși să fie decorați.

Art. 9. — (1) Tabelele cuprinzând propunerile nominale de conferire a Semnului onorific *În Serviciul Armatei* pentru maștri militari și subofițeri se trimit de ministrii, respectiv de conducătorii instituțiilor menționate la art. 1, la Cancelaria Ordinilor până la data de 31 august a fiecărui an.

(2) Fac obiectul propunerilor de conferire a semnului onorific inclusiv maștrii militari și subofițerii care au îndeplinit condițiile de decorare și au fost trecuți în rezervă sau direct în retragere, pentru motive neimputabile lor, până la data emiterii decretului prin care se conferă decorațiile.

Art. 10. — (1) Maștrii militari și subofițerii sancționați pentru comiterea de abateri grave de la prevederile regulamentelor militare sau de la alte dispoziții legale, în perioada de la ultima apreciere de serviciu și până la data de 31 august a anului când se conferă semnul onorific, nu mai sunt propuși, iar dacă abaterile au fost săvârșite în perioada 31 august—1 decembrie, ministrul, respectiv conducătorul instituției menționate la art. 1, solicită Cancelariei Ordinilor radierea acestora din tabelele cu propuneri.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică numai în situația în care abaterea gravă săvârșită ar avea ca urmare și acordarea unui calificativ inferior calificativului „Bun” în aprecierea de serviciu pentru anul în curs.

CAPITOLUL II

Brevetele Semnului onorific *În Serviciul Armatei* pentru maștri militari și subofițeri

Art. 11. — Brevetul reprezintă documentul oficial prin care se atestă conferirea decorațiilor. Până la emiterea brevetului, instituțiile prevăzute la art. 1 pot elibera titularilor, pe baza decretului de conferire a decorației, adeverințe care să ateste conferirea Semnului onorific *În Serviciul Armatei* pentru maștri militari și subofițeri.

Art. 12. — Brevetul pentru Semnul onorific *În Serviciul Armatei* pentru maștri militari și subofițeri are pe suprafața sa stema țării și are înscrise date privind denumirea acestui semn, numărul și data decretului de conferire, numele și prenumele posesorului, cu inițiala tatălui, indicativul unității militare din care face parte, meritele pentru care se acordă semnul onorific: pentru 15 ani, 20 de ani sau 25 de ani de activitate în armată și pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională.

Art. 13. — Brevetele pentru Semnul onorific *În Serviciul Armatei* pentru maștri militari și subofițeri sunt validate prin semnătura sau parafa miniștrilor, respectiv a conducătorilor instituțiilor menționate la art. 1, și a cancelarului ordinilor.

Art. 14. — Brevetele pentru Semnul onorific *În Serviciul Armatei* pentru maștri militari și subofițeri poartă două numere, astfel:

- a) numărul „IX.4.” și literele: a) — pentru 15 ani de activitate în armată; b) — pentru 20 de ani de activitate în armată sau c) — pentru 25 de ani de activitate în armată, care corespunde cu numărul de ordine din ierarhia decorațiilor, prevăzut la art. 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României;
- b) numărul de înregistrare în evidența Cancelariei Ordinilor.

CAPITOLUL III

Însemnul și descrierea Semnului onorific *În Serviciul Armatei* pentru maștri militari și subofițeri

Art. 15. — (1) Însemnul pentru Semnul onorific *În Serviciul Armatei* pentru maștri militari și subofițeri este o piesă ovală, confecționată din tombac, având înălțimea de 35 mm și lățimea de 31 mm, cu bordura ușor reliefată; la margini este ștanțată, în relief ușor, o cunună deschisă, din frunze de laur la stânga și frunze de stejar la dreapta, legate jos cu o fundă, lățimea cununei fiind de 4 mm.

(2) Pe avers, suprapunând parțial cununa, este redată în partea superioară a câmpului o cruce de Malta, cu bratele de 24 mm, având un medalion central cu diametrul de 12 mm; în medalion este înscris numărul cu cifre latine aurite: „XV”, „XX” sau „XXV”, înalte de 7 mm.

(3) Pe revers, în jumătatea superioară, este vulturul cruciat, înalt de 15 mm, care ține în gheare spada și scepul și are pe piept armele României; în partea inferioară a câmpului este inscripția „RĂSPLATA/SERVICIULUI/MILITAR”, cu litere înalte de 3 mm.

(4) Însemnul este surmontat de un inel de la care pornește o semicunună formată din două ramuri de laur legate sus cu o bară; lățimea semicununei este de 31 mm și înălțimea este de 14 mm.

(5) Panglica este din rips moarat galben, străbătută de șase benzi albastre, late fiecare de câte 1,5 mm; lățimea panglicii este de 35 mm și are înălțimea aparentă de 50 mm.

Art. 16. — Diferența dintre categorii este următoarea:

- a) pentru 15 ani de activitate în armată, piesa este brunată;
- b) pentru 20 de ani de activitate în armată, piesa este argintată;
- c) pentru 25 de ani de activitate în armată, piesa este aurită.

Art. 17. — (1) Ecranul (cutia) care conține distincția este îmbrăcat(ă) în pergamoid galben și în interior este căptușit(ă) cu mătase albastră.

(2) Pe capacul cutiei este imprimată cu albastru titlatura decorației.

Art. 18. — Modelul desenat al Semnului onorific *În Serviciul Armatei* pentru maștri militari și subofițeri este reprezentat grafic în anexa care face parte din prezentul regulament.

CAPITOLUL IV

Baretele Semnului onorific *În Serviciul Armatei* pentru maștri militari și subofițeri

Art. 19. — (1) O dată cu semnul onorific se acordă și bareta.

(2) Bareta, lungă de 18 mm și lată de 10 mm, are culorile panglicii reduse cu 50%; pe centru este aplicat numărul cu cifre latine „XV”, „XX” sau „XXV”, confecturate din tombac brunat, înalt de 8 mm. Panglica este prinsă pe un suport metalic care are, pe spate, o agrafă de prindere.

Semnul onorific pentru maiștri militari și subofițeri

AVERS

REVERS

AVERS

REVERS

AVERS

REVERS

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind constituirea și organizarea clerului militar

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 1 lit. G pct. 8 din Legea nr. 125/2000 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Clerul militar se constituie din preoții militari care își desfășoară activitatea în structurile forțelor armate.

(2) Clerul militar se instituie în Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Protecție și Pază, Serviciul de Telecomunicații Speciale și Ministerul Justiției — Direcția Generală a Penitenciarelor, în scopul satisfacerii cerințelor spiritual-religioase ale militarilor; membrii săi contribuie, prin mijloace specifice și în limitele misiunii pastorale pe care o au, la cultivarea virtuților ostășești, la formarea răspunderii civice și a sentimentelor patriotice în rândul militarilor.

Art. 2. — Preotul militar este slujitorul unei Biserici sau al unui cult recunoscut de lege, încadrat în structurile forțelor armate, investit cu dreptul de a oficia acte de cult și de a transmite învățătura moștenită credincioșilor pe care îi păstorește.

Art. 3. — (1) Activitățile duhovnicești și religioase se desfășoară conform rânduielilor bisericesti, după programul stabilit de preotul militar, cu aprobarea comandantului unității. Participarea militarilor la aceste activități se face pe baza opțiunii liber exprimate a acestora.

(2) Participarea militarilor la activitățile de educație religioasă, morală sau civică, la serviciile religioase prilejuite de sărbătorile naționale, depunerea jurământului, Ziua Eroilor, zilele categoriilor de forțe ale armatei, armelor, zilele unităților, din duminici și sărbători, precum și la programul educativ-patriotic legat de acestea se desfășoară conform planului pregătirii pentru luptă.

Art. 4. — Preoții militari desfășoară în unități și garnizoane atât activitate pastorală, potrivit doctrinei și practicii cultului respectiv, cât și activitate de educație moral-religioasă, în spirit patriotic, pentru militarii în termen, militarii cu termen redus, militarii angajați pe bază de contract, cadrele militare, salariații civili și familiile acestora care locuiesc în perimetrul unităților militare respective.

Art. 5. — (1) Serviciile religioase se efectuează, în timp de pace, în lăcașurile de cult din unitățile militare sau în cele locale anume destinate, în spații special amenajate ori pe terenuri de instrucție.

(2) În campanie, în stare de asediu sau în stare de urgență serviciile religioase se efectuează în forme și în locuri adecvate situațiilor respective.

Art. 6. — (1) La serviciile religioase preoții militari poartă vestimentația cultului de care aparțin, iar în celelalte ocazii, uniforma militară clericală adecvată.

(2) Normele privind descrierea uniformei militare clericale, a însemnelor distinctive și de ierarhizare se stabilesc prin regulament aprobat prin hotărâre a Guvernului.

Art. 7. — Apartenența confesională a militarilor este cea declarată de aceștia.

Art. 8. — În toate unitățile și formațiunile militare se interzice atragerea militarilor spre o credință anume, prin

forme și mijloace abuzive sau altele decât cele liber consimțite.

CAPITOLUL II

Organizarea clerului militar

Art. 9. — (1) Recrutarea preoților militari se face, după caz, de către Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Protecție și Pază, Serviciul de Telecomunicații Speciale și Ministerul Justiției — Direcția Generală a Penitenciarelor, din rândul personalului hirotonit sau ordonat care are numai cetățenie română, recomandat de un cult legal constituit, licențiat în Teologie pastorală și având cel puțin 2 ani de activitate bisericească.

(2) Încadrarea preoților militari se face prin concurs sau examen.

(3) Candidații declarați admiși vor urma cursuri de pregătire specifice, organizate de instituțiile prevăzute la art. 1, în colaborare cu cultele religioase care au recomandat preoți pentru mediul militar.

Art. 10. — (1) În Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne și Ministerul Justiției se organizează și funcționează câte o secție de asistență religioasă.

(2) În celelalte instituții în care activează preoți militari se constituie structuri adecvate cerințelor, stabilite prin ordin al conducătorilor respectivelor instituții.

(3) Organizarea, compunerea și atribuțiile structurilor prevăzute la alin. (1) și (2) se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare.

Art. 11. — (1) Șeful Secției de asistență religioasă are rang onorific de vicar administrativ și este numit în funcție de ministrul de resort, la propunerea Bisericii Ortodoxe Române, în urma consultării ecumenice a cultelor care au reprezentare în cadrul ministerelor menționate la art. 10 alin. (1), dintre preoții care întrunesc condițiile pentru această funcție.

(2) Șeful Secției de asistență religioasă coordonează activitatea preoților, pastorilor sau a deservenților altor culte, permanenți și angajați pe bază de convenții civile de prestări de servicii.

(3) În îndeplinirea atribuțiilor sale șeful Secției de asistență religioasă colaborează, pe linie militară, cu un consilier, ofițer în activitate.

Art. 12. — (1) Pentru acoperirea unor nevoi de asistență religioasă vor putea fi angajați clerici din unitățile de cult, pe bază de convenții civile de prestări de servicii, în condițiile art. 3 lit. a) și ale celorlalte prevederi ale Legii nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție socială a persoanelor încadrate în muncă.

(2) Clericii angajați potrivit alin. (1) sunt recomandați de ierarhul sau de șeful local al cultului respectiv, selecționați și abilitați de secțiile de asistență religioasă, și trebuie să îndeplinească cerințele art. 9 alin. (1).

(3) Pe durata activității lor clericii angajați pe bază de convenții civile de prestări de servicii vor respecta

îndatoririle ce le revin clericilor militari permanenți. Pe perioada respectivă aceștia nu dobândesc calitatea de salariați și nu beneficiază de drepturile prevăzute în legislația privind protecția șomerilor, în condițiile art. 6 alin. (1) din Legea nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă.

Art. 13. — Drepturile salariale ale clericilor angajați pe bază de convenții civile de prestări de servicii se vor stabili în raport cu volumul de activitate desfășurată lunar de aceștia.

Art. 14. — Preoții militari se subordonează militar-administrativ șefilor structurilor militare în care sunt încadrați și spiritual-canonice ierarhiei bisericești care i-a recomandat.

Art. 15. — Preoții militari sunt asimilați corpului ofițerilor, după cum urmează:

a) asimilați gradului de maior: preoții de garnizoană categoria I și preoții asistenți;

b) asimilați gradului de locotenent-colonel: preoții de garnizoană categoria a II-a;

c) asimilați gradului de colonel: preoții de garnizoană categoria a III-a, preoți ai garnizoanei București, preoți în Secția de asistență religioasă;

d) asimilați gradului de general de brigadă: inspector general și șef al Secției de asistență religioasă.

CAPITOLUL III

Îndatoririle și drepturile preoților militari

Art. 16. — Prevederile art. 9—12, 14, 17—28 și 112 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare se aplică în mod corespunzător și preoților militari și familiilor acestora, după caz.

Art. 17. — Preotul din structurile militare are, în principal, următoarele îndatoriri:

a) oficiază Sfânta Liturghie, celelalte slujbe și servicii religioase, administrează Sfintele Taine, asigurând mărturisirea și împărtășirea personalului militar și civil, desfășoară activitatea de pastorație individuală și de grup în unități, în condițiile prevăzute la art. 3 alin. (1);

b) transmite militarilor de aceeași religie sau confesiune cu el învățătura de credință a cultului religios pe care îl reprezintă;

c) desfășoară activitate de educație moral-religioasă, etică și civică a personalului armatei;

d) colaborează nemijlocit cu ceilalți factori educaționali din unități, comandamente și garnizoane pentru organizarea serviciilor religioase, cu ocazia unor evenimente importante din istoria și spiritualitatea poporului român;

e) acordă asistență religioasă, la cerere, tuturor militarilor, inclusiv celor aflați în spitale, penitenciare sau în arestul unităților;

f) participă, prin mijloace pastorale specifice, la formarea spirituală, la prevenirea și combaterea manifestărilor antisociale;

g) se preocupă, alături de comandanți sau șefi, de starea psihomorală și disciplinară a militarilor;

h) participă, cu aprobarea comandanților, la programele de pregătire pastorală organizate de cultul religios respectiv, fără a afecta activitatea de asistență din structurile militare în care își desfășoară activitatea, sau la cele de pregătire militară organizate de structurile în care sunt încadrați.

Art. 18. — (1) Preoților militari le este restrânsă exercitarea unor drepturi și libertăți, astfel:

a) căsătoria cu o persoană apatridă sau care nu are exclusiv cetățenie română este condiționată de obținerea

aprobării prealabile a conducătorilor instituțiilor în care sunt încadrați;

b) participarea la mitinguri, demonstrații sau întruniri cu caracter politic ori sindical este interzisă;

c) deplasarea în străinătate a preoților militari se poate face în condițiile care se stabilesc prin ordine și dispoziții cu caracter intern;

d) exprimarea opiniilor politice se poate face numai în afara serviciului, dar nu în fața militarilor păstoriți;

e) constituirea în diferite forme de asociere cu caracter profesional, tehnico-științific, cultural și sportiv-recreativ, cu excepția celor sindicale ori care contravin comenzii unice, ordinii și disciplinei militare, este permisă în condițiile stabilite prin regulamente.

(2) Preoții militari permanenți nu pot funcționa ca preoți de parohie decât după încetarea activității în rândul clerului militar.

Art. 19. — (1) Pentru acte de eroism, curaj și devotament în executarea unor misiuni, precum și pentru merite deosebite în îndeplinirea îndatoririlor ce le revin preoților militari li se pot conferi decorații și titluri de onoare.

(2) Pentru vechime în activitate și rezultate meritorii preoților militari li se conferă medalii și ordine militare, iar pe linie bisericească, ranguri și distincții. Conferirea decorațiilor și a titlurilor de onoare preoților militari se face potrivit reglementărilor aplicabile cadrelor militare.

(3) Prin *vechime efectivă în serviciul militar a preoților militari* se înțelege perioada cuprinsă între data dobândirii acestei calități și data încetării ei.

(4) Pentru îndeplinirea exemplară a atribuțiilor de serviciu preoților militari li se pot acorda recompense morale și materiale potrivit regulamentelor militare.

Art. 20. — (1) Pentru abateri de la disciplină, neîndeplinirea îndatoririlor sau încălcarea regulilor de conviețuire socială preoților militari li se pot aplica sancțiuni.

(2) Normele privind stabilirea sancțiunilor și a competențelor de aplicare a acestora se vor elabora de fiecare minister și instituție, împreună cu acele culte religioase de care aparțin preoții, pe baza reglementărilor militare și a rânduielilor bisericești.

CAPITOLUL IV

Încetarea calității de preot militar

Art. 21. — Limitele de vârstă până la care preoții militari pot fi menținuți în funcții sunt similare cu cele ale cadrelor militare.

Art. 22. — Preoții militari încetează a mai avea această calitate în următoarele situații:

a) după împlinirea vârstei și a vechimii în serviciu, necesare pentru acordarea pensiei de serviciu;

b) sunt încadrați de comisiile de expertiză medico-militară în gradul I, II sau III de invaliditate, potrivit legii;

c) când în urma reorganizării unor unități și a reducerii unor funcții din statele de organizare nu sunt posibilități pentru a fi încadrați în alte unități, precum și pentru alte motive sau nevoi ale ministerelor;

d) la cerere, pentru motive bine întemeiate;

e) prin demisie;

f) când sunt condamnați prin hotărâre judecătorească, rămasă definitivă, la pedeapsă închisorii cu executarea acesteia;

g) când încalcă prevederile art. 28 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare;

h) în alte situații imputabile acestora stabilite de ministere și instituții, împreună cu acele culte de care aparțin.

Art. 23. — (1) Hotărârea de menținere în activitate a clericilor militari împotriva cărora a fost pornit procesul penal sau care au fost trimiși spre judecată în fața instanțelor lor ecleziastice se ia după soluționarea definitivă a procesului penal sau a judecății ecleziastice.

(2) În acest interval de timp preoții militari se suspendă din funcție, iar cei care sunt cercetați și judecați în stare de libertate sau eliberați pe cauziune se pun la dispoziție. Pe timpul suspendării din funcție preoții militari nu primesc nici un drept de la ministerele și instituțiile în care își desfășoară activitatea.

(3) Preoților militari condamnați, care anterior au fost suspendați din funcții, le încetează calitatea de preot militar începând cu data suspendării.

(4) În cazul în care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală ori achitarea, aceștia vor fi repuși în toate drepturile avute la data suspendării din funcție, respectiv a punerii la dispoziție.

(5) Repunerea în drepturi se poate dispune și în cazul încetării urmăririi penale ori a procesului penal.

Art. 24. — (1) Preoții militari care nu îndeplinesc condițiile de pensionare nu își încetează activitatea în cadrul instituției la care sunt încadrați, pe timpul cât se află

în incapacitate temporară de muncă, fiind internați în spitale ori sanatorii sau se află în concedii medicale.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică celor cărora urmează să le înceteze calitatea de preot militar potrivit art. 22 lit. d), e), f), g) și h).

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 25. — Normele privind evidența, selecționarea, încadrarea și promovarea în funcții și cele referitoare la aprecierea de serviciu a preoților militari se stabilesc de ministerele și instituțiile în cadrul cărora aceștia își desfășoară activitatea.

Art. 26. — Unitățile militare asigură, în limita posibilităților, mijloacele necesare în vederea construirii sau amenajării spațiilor destinate desfășurării serviciilor și asistenței religioase.

Art. 27. — În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe instituțiile prevăzute la art. 1 alin. (2) vor elabora regulamentul de organizare și funcționare a secțiilor de asistență religioasă, precum și statele de funcții.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

p. Ministrul apărării naționale,
Ioan Mircea Plângu,
secretar de stat

Ministru de stat, ministrul justiției,
Valeriu Stoica

Ministru de interne,

Constantin Dudu Ionescu

Ministru muncii și protecției sociale,
Smaranda Dobrescu

Ministru finanțelor,

Decebal Traian Remeș

București, 31 august 2000.
Nr. 106.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

